

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Den 12. december 2017

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 606 (Alm. del) af 20. september 2017 stillet efter ønske fra Pelle Dragsted (EL)

Spørgsmål

Ved finansloven for 2016 og 2017 blev sænkelse af registreringsafgiften delvist finansieret af dynamiske adfærdseffekter. Men af notatet ”Regneprincipper og modelanvendelse i Finansministeriet” fra november 2012 fremgår det, at der ”I vurderinger på kort sigt – fx i forbindelse med finanslovsaftaler og omprioriteringer mellem forskellige udgifter – indgår tilbageløb, når det er relevant (dvs. ved ændringer i skatter, afgifter og overførsler), men typisk ikke adfærd.” Hvornår har man taget beslutning om at ændre reglerne for, hvornår man anvender dynamiske effekter, og hvem har taget denne beslutning?

Svar

Helt overordnet bør man i relation til dette spørgsmål sondre mellem Finansministeriets generelle *regneprincipper* og en konkret *finanspolitisk prioritering*. Hvorvidt der disponeres over adfærdsvirkninger (dynamiske effekter) i forbindelse med konkrete initiativer er udtryk for en *finanspolitisk prioritering* og ikke et *regneprincip*.

Finansministeriets *regneprincipper* anvendes systematisk til at skønne over de samlede virkninger af politisk-økonomiske tiltag. Her arbejdes der ud fra et overordnet princip om, at der skal udarbejdes så retvisende og dækkende skøn som muligt for den faktiske finansieringsvirkning af tiltaget. Her skønnes der altså, hvor relevant og praktisk muligt, over de samlede direkte (umiddelbare) virkninger og indirekte virkninger (tilbageløb og adfærd). Dette gælder uanset om der er tale om stramninger eller lempelser (tilgangen er altså symmetrisk).

I forbindelse med konkrete initiativer eller reformer har det historisk været sådan, at der ved præsentationen har været anvendt forskellige tilgange i forhold til indregning af de indirekte effekter. Dette skyldes forskellige *finanspolitiske prioriteringer* af, om det har været ønsket at disponere over f.eks. positive adfærdseffekter, eller hvorvidt det har været ønsket, at adfærdseffekterne skulle bidrage til at styrke det finanspolitiske råderum. Dette er en *finanspolitisk prioritering*, der foretages særskilt, der således ikke knytter sig til de overordnede *regneprincipper*.

Når der er forskel på, hvorvidt adfærdseffekter indgår i præsentationen af konkrete initiativer eller reformer, skyldes det altså ikke ændrede regler eller *regneprincipper*, men derimod forskellige *finanspolitiske prioriteringer*.

Det bemærkes i forlængelse heraf, at lovforslag på skatteområdet med økonomiske konsekvenser for det offentlige – såfremt det i forhold til det konkrete lovforslag vurderes relevant – indeholder en oversigt over lovforslagets umiddelbare provenuvirkning og virkningen efter tilbageløb og adfærd. Det bemærkes endvidere, at skøn for den strukturelle offentlige saldo – som er det primære finanspolitiske styringsmål under budgetloven – indeholder skøn for adfærd, hvor det er relevant.

Med venlig hilsen

Kristian Jensen
Finansminister